

सतुदेशः विसूर्योपि सूर्यसंचाररहितोपि ॥ तस्यभासा सोमगिरिप्रभया तपता विवस्वता युक्तदेश इव सूर्यलक्ष्म्या सूर्योपितदेशः श्रियायुक्तः प्रकाशते ॥ ५५ ॥ विश्वमत  
ति व्याप्नोतीति विश्वात्मा व्यापकः तेन विष्णुरूपः विष्णुव्याप्तावित्यनुसारात् ॥ स एव शंभुः शंभवत्यस्मात्स एवैकादशात्मकः एकादशानुवाकार्थैकादशरुद्रात्मकः स एव ब्र  
ह्मा बृंहणत्वाज्जगत्स्रष्टृत्वात् ॥ एवंपञ्चयात्मा भगवान् तत्र सोमगिरौ कार्यब्रह्मलोकत्वाद्वसतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ नानुक्रामतिवैगतिः तस्य कार्यब्रह्मलोकत्वेन ब्रह्मर्षिव्य

सतुदेशो विसूर्योपितस्यभासा प्रकाशते ॥ सूर्यलक्ष्म्याभिविज्ञेयस्तपतेव विवस्वता ॥ ५५ ॥ भगवांस्तत्र विश्वात्मा शंभुरेकादशात्म  
कः ॥ ब्रह्मावसति देवेशो ब्रह्मर्षिपरिवारितः ॥ ५६ ॥ न कथंचन गंतव्यं कुरुणामुत्तरेण वः ॥ अन्येषामपि भूतानां नानुक्रामतिवैगतिः  
॥ ५७ ॥ सहिसोमगिरिर्नाम देवानामपि दुर्गमः ॥ तमालोक्य ततः क्षिप्रमुपावर्तितुमर्हथ ॥ ५८ ॥ एतावद्वा नरैः शक्यं गंतुं वानरपुंगवाः ॥  
अभास्करममर्यादं न जानीमस्ततः परं ॥ ५९ ॥ सर्वमेतद्विचेतव्यं यन्मया परिकीर्तितं ॥ यदन्यदपि नोक्तं च तत्रापि क्रियतां मतिः ॥  
॥ ६० ॥ ततः कृतं दाशरथेर्महत्प्रियं महत्प्रियं चापिततो मम प्रियं ॥ कृतं भविष्यत्यनिलानलोपमा विदेहजादर्शनजेन कर्मणा ॥ ६१ ॥  
ततः कृतार्थाः सहिताः सवांधवामयार्चिताः सर्वगुणैर्मनोरमैः ॥ चरिष्यथोर्वीप्रतिशांतशात्रवाः सहप्रिया भूतधराः पुवंगमाः ॥ ६२ ॥  
इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किंधाकांडे त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

तिरिक्तस्य तत्रागते ब्रह्म  
र्षिपदेन दहरादिमार्गेण ब्रह्मोपासकाः ऋषय उच्यन्ते ॥ ५७ ॥ तदाह देवानामपि दुर्गम इति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ तत्रापि मतिः क्रियतामिति अन्वेषणायेति भावः ॥ ६० ॥ प्रिय  
मित्यस्य स्वस्येत्यादिः ॥ विदेहजादर्शनजेन कर्मणा विदेहजादर्शनमुद्दिश्य जातेन कर्मणा अन्वेषणकर्मणेति यावत् ॥ ६१ ॥ भूतधराः भूतैः प्राणिभिर्धियन्ते ते भूतधराः प्रा  
णिभिरुपजीव्या इत्यर्थः ॥ ६२ ॥ इति रामाभि० वा० कि० त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥